

Nr 325

Av herr Jonasson m. fl., *angående avskrivningsunderlaget för skogsbilvägar.*

(Lika lydande med motion nr 259 i Första kammaren)

Enligt gällande bestämmelser får vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet en tredjedel av kostnaden för anläggning eller förbättring av permanent skogsväg, som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under den tid han ägt fastigheten, avskrivas med tio procent per år enligt en särskild avskrivningsplan, oavsett om anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år.

Behovet av permanenta skogsbilvägar har ökat alltmer under senare år. Kraven på en långt driven mekanisering av avverkningar och virkestransporter gör i sin tur en övergång till permanenta och förbättrade skogsbilvägar naturlig och nödvändig. Vägbyggandet kan utan tvekan ses som en av de mest angelägna uppgifterna för skogsnäringen i dag. Åtskilliga områden saknar fortfarande tillfredsställande skogsbilvägar eller sådana av tillräcklig härighet. I synnerhet med nuvarande dämpade konjunkturer utgör ett svagt utbyggt skogsvägnät en betydande nackdel. För att skogsindustrin skall kunna hävda sig i en hårdnande internationell konkurrens också framdeles krävs betydande insatser på detta område. Därför är det i hög grad angeläget att nyanläggning och förbättring av skogsbilvägar stimuleras. Den avvägning som gjordes vid riksdagsbeslutet 1962 och vars innebörd återgivits i korthet ovan grundar sig på en skönsmässig bedömning. I bevillningsutskottets betänkande nr 40 nämnda år heter det bl. a.: »Delade meningar kan självfallet råda om hur stor del av anläggnings- respektive förbättringskostnaden för en mer permanent skogsväg, som bör få avskrivas. Såsom skattelagstiftningssakkunniga och även departementschefen framhållit kan inte alla permanenta skogsvägar med normalt underhåll anses underkastade förslitning. Det torde vidare vara svårt att för närvarande tillförlitligen bedöma i vad mån den framtida utvecklingen inom skogsbruket kan komma att ställa ökade krav på skogsvägarna.»

Den osäkerhet om skogsbrukets framtida utveckling som kan spåras i utskottets skrivning har inte någon grund i dagens situation. Under senare år har utvecklingstakten ökat avsevärt, och högt utvecklade metoder har vunnit insteg i skogsbruket. Därvidlag skiljer sig inte transporterna från avverkningsområdet.

Endast undantagsvis medför anläggandet av en skogsväg någon avsevärd

ökning av fastighetens värde. Skogsvägen byggs i allmänhet i samband med avverkningen av ett större virkesförråd. Sedan det avverkningsmogna förrådet uttagits får vägen omedelbart minskad betydelse under längre eller kortare tid beroende på avverkningens omfattning och den återstående skogens ålderssammansättning.

Avverkningsmetoder och mekanisering har således i flertalet fall medfört en kortare utnyttjandetid även för s. k. permanenta skogsbilvägar, i varje fall för deras ursprungliga ändamål. Däremot finns det anledning uppmärksamma att de enskilda skogsvägarna ofta utnyttjas för friluftslivets ändamål. Med ökande fritid och dubbelbosättning har denna användning expanderat avsevärt i vissa trakter, och en fortsatt snabb utveckling på det området är säkerligen att vänta i synnerhet i närheten av större tätorter. I princip borde enligt vår mening skogsägaren vara berättigad till restitution på bilskatt och drivmedel till den del han kör på egna skogsvägar. Självfallet är det närmast omöjligt att göra en sådan avgränsning på ett rättvist sätt, men en mera schablonmässig lättnad kan givetvis tänkas. Med hänsyn till de ovannämnda fallen kan en viss kompensation byggas in i de ifrågasvarande värdeminskningssavdragen.

Starka skäl talar för att avskrivningsunderlaget i fråga om skogsbilvägar bör omfatta väsentligt större del av anläggningskostnaderna än vad som medges enligt nu gällande bestämmelser. Avskrivningsunderlaget bör enligt vår uppfattning omfatta en större del av anläggningskostnaderna. En höjning till två tredjedelar av anläggningskostnaden skulle innebära en i förhållande till de faktiska kostnaderna skälig och riktig beskattningsregel. Det är från hela samhällsekonomin synpunkt ett väsentligt intresse att skogsnäringen ges möjligheter att följa med i den allt hårdare konkurrensen på världsmarknaden. En reformering av avskrivningsreglerna på detta område har ringa statsfinansiell betydelse men kan innebära en stimulans till ökade avverkningar, om konkurrenskraftiga transporter kan ordnas. Det bör också kunna innebära ett bättre utnyttjande av landets tillgängliga skogsresurser. I dagens sysselsättningssituation finns det dessutom arbetsmarknadspolitiska skäl för en ändring utan att invänta skogsskattekommitténs förslag.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

*Lag om ändrad lydelse av punkt 2 av anvisningarna till 22 § kommunal-
skattelagen den 28 september 1928 (nr 370)*

Härigenom förordnas, att punkt 2 av anvisningarna till 22 § kommunal-
skattelagen den 28 september 1928 skall erhålla ändrad lydelse på sätt ne-
dan angives.

Anvisningar

till 22 §.

2. a. Avdrag medgives — — — till 29 §).

Såsom för — — — nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner — — — första stycket.

Därest inkomst — — — om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskingsavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra 10 procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast *två tredjedelar* av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskingsavdragen.

Har fastighet — — — årliga värdeminskingsavdrag.

I täckdikningsanläggning — — — ej huvudavlopp.

Med skogsväg — — — till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om 1967 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1967 och tidigare år.

Stockholm den 24 januari 1968

Bertil Jonasson (cp)

Sigvard Rimås (fp)

Erik Larsson (cp)

i Norderön

Per Petersson (h)

Robert Dockered (cp)

Nr 326

Av herr Josefson i Arrie, om *höjning av det extra avdraget för inkomst av kapital.*

(Lika lydande med motion nr 261 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1968

Stig Josefson (cp)

i Arrie